

SER O NO SER... LA FAMÍLIA D'EN JAUME 1er!

Adelaida Frías

<http://www.obresdeteatre.com>

- 20 pàgines -

Personatges per ordre d'aparició:

- 1- DIRECTOR(A) DE TEATRE
- 2- AJUDANT DE DIRECCIÓ (noi o noia)
- 3- JAUME 1er
- 4- EGÍPCIA
- 5- LLADRE (noi o noia)
- 6- MARE PIJA
- 7- POLICIA (noi o noia)
- 8- NENA

Al mig de l'escenari hi ha el tron d'en Jaume 1er.

ESCENA 1

Per l'esquerra entra la Directora de Teatre, consulta uns papers, i mira l'hora.

DIRECTORA : — Bruna! Està tot a punt?

Per la dreta entra l'Ajudant de Direcció.

AJUDANT : — Sí, senyora directora. En Jaume 1er ja està sortint de vestuari.

DIRECTORA : — Molt bé. I la Violant d'Hongria?

AJUDANT : — L'estan maquillant.

DIRECTORA : — Doncs que s'afanyin.

Per la dreta entra en Jaume 1er. L'Ajudant se'l creua i surt pel mateix cantó.

JAUME 1er : — *(enèrgic)* Què passa, noia! Xoca-la! Sóc en Jaume 1er!

Encaixen les mans.

DIRECTORA : — Encantada. Soc la Laia Figueres.

JAUME 1er : — Què tal, estàs preparada? Joestic en forma! Mira!

(treu l'espasa i mima una lluita)

DIRECTORA : — Ei, ei, ei! Guarda això, que no prenem mal.

JAUME 1er : — Mal? Què dius, dona! Si amb l'espasa sóc el millor!

(la guarda dins la funda)

DIRECTORA : — A veure, no perdem temps. T'explico la primera escena...

JAUME 1er : — En davant! La conquesta de Mallorca, no?

DIRECTORA : — Espera. Ara ets al teu castell...

JAUME 1er : — Molt bé.

DIRECTORA : — Amb la teva dona i la teva filla...

JAUME 1er : — Ah, sí?

DIRECTORA : — Sí. I els comuniqués que vols casar la nena amb Alfons X.

JAUME 1er : — Aleshores ens ataquen els sarraïns!

DIRECTORA : — Nooo.

JAUME 1er : — Com que no? Se li ha de posar una mica d'acció a tot això!

DIRECTORA : — A veure; de moment aquesta és una escena intimista...

JAUME 1er : — Sí, sí, sí, sí. Però mira, si de sobte surt un traïdor per darrere,
jo faig: uh! (*es gira traient l'espasa*) L'amenaço així: ho! (*apunta
la Directora*) I uoh, uoh, uoh, uoh! (*l'ataca a cops d'espasa*)

DIRECTORA : — Espera! Un moment! Però què fas? Prou! Prou! Auxili!

Jaume 1er acorrala la Directora que l'esquiva i retrocedeix fins que es veu forçada a escapar per l'esquerra, perseguida per l'actor. Surten tots dos.

ESCENA 2

Per la dreta entra l'Ajudant de Direcció seguida de l'Egípcia vestida com una faraona.

AJUDANT : — Senyora directora? Ai, on són, ara?

(*travessa l'escenari i mira per la sortida de l'esquerre*)

(*criant:*) Ha arribat l'actriu principal!

L'Egípcia avança cap al centre amb solemnitat.

AJUDANT : — (*tornant cap a ella*) En fi; segur que tornen de seguida.

EGÍPCIA : — L'escenari és una mica petit, eh?

AJUDANT : — Però perdona... aquest vestit és d'egípcia, no?

EGÍPCIA : — De Nefertiti. És preciós, oi?

Per l'esquerra entra un lladre emmascarat, amb samarreta de ratlles, i un sac a l'esquena.

Travessa l'escenari de puntetes i surt per la dreta sense que les noies se n'adonin.

AJUDANT : — No, disculpa, això és un error. L'has trobat al teu camerino?

EGÍPCIA : — No, guapa; l'he portat jo. És meu.

AJUDANT : — Però si tu has d'anar de Violant d'Hongria!

EGÍPCIA : — No pateixis, guapa. L'any passat vaig fer de Nefertiti i va ser tot un èxit.

AJUDANT : — No, no, no! Aquí la cosa va de Jaume 1er el Conqueridor.

EGÍPCIA : — No t'amoïnis, no té importància.

AJUDANT : — És clar que té importància: Això és el segle XIII ! L'edat mitja, aquí a Catalunya, m'entens?

EGÍPCIA : — Tranquiiiiil·la. El meu personatge farà furor.

L'Ajudant la mira molt estranyada.

AJUDANT : — No ho sé noia. Parla-t'ho amb la Directora.

Per l'esquerra entra el Policia amb gorra i pistola buscant algú.

AJUDANT : — Vol alguna cosa?

POLICIA : — Disculpin senyoretetes. Han vist passar un noi amb gorra i samarreta a ratlles?

EGÍPCIA : — No.

AJUDANT : — No, no.

POLICIA : — Gràcies de totes formes. (*surt per l'esquerra*)

AJUDANT : — I com es deia l'obra que vas fer?

EGÍPCIA : — (*inspirada*) "La reina i el déu". Va ser una passada.

AJUDANT : — És una obra tràgica?

EGÍPCIA : — No... molt romàntica. (*sospira*)

ESCENA 3

Entren per l'esquerra la Mare Pija i la Nena que porta unes orelles de llebre.

MARE PIJA : — Ai, hola. Porto la nena per l'obra de teatre.

AJUDANT : — Molt bé. És la teva filla?

MARE PIJA : — Sí; és clar. Dignes hola, Mireia.

NENA : — *(fa com un conill)* Hi, hi.

AJUDANT : — Què mona. I per què porta aquestes orelles?

NENA : — Sóc una llebre. *(salta i remena el nassarró)*

AJUDANT : — Ja veig que és molt teatrera, eh?

NENA : — No. Sóc una llebre i prou!

MARE PIJA : — Té una imaginació que no se l'acaba.

AJUDANT : — Au, vés als camerinos, que t'emprovaran el vestit.

MARE PIJA : — I què et volia dir...? Ja teniu algú que li faci de mare?

Perquè jo mateixa ho puc fer de meravella!

AJUDANT : — Gràcies, però no t'amoïnis. Aquesta noia fa de Violant d'Hongria,
que ha de ser la mare de la teva filla.

MARE PIJA : — *(la mira de dalt a baix)* Una egípcia?

EGÍPCIA : — *(perdonavides)* Nefertiti, guapa.

MARE PIJA : — Però si és rossa!

AJUDANT : — Ja, però... és una egípcia de... d'Hongria.

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com

